

mensætning vedrører, har der indenfor Udvalget været stærke Ønsker fremme om at forhøje dettes Medlemsantal til 5, idet man foreslog det 5te Medlem indstillet af Sygekassenævnet. Men overfor Ministerens Ønske om at fastholde Invalideraadets Karakter af en Domstol, har man frafaldet at stille dertil sigtende Ændringsforslag. Udvalget finder imidlertid i denne Forbindelse Anledning til at udtale, at den Praksis, der har udviklet sig med Hensyn til Invalideraadets Kompetence, i nogen Grad har fjernet denne Institution fra at være en Appellinstans til Afgørelse af rent retslige Spørgsmaal.

Vedrørende de øvrige Ændringsforslag bemærkes, at disse for en stor Del er af *formel* eller *redaktionel* Karakter. I Enkeltheder bemærkes til disse Forslag:

Ændringsforslaget under Nr 3 tilsigter at klargøre den i § 4, 2det Stykke, fastslaaede Bestemmelse ved at gengive de citerede Lovparagraffers Indhold.

Ændringsforslaget under Nr. 10 fastslaar, at det kun er selve Grundrenten efter § 6, der kommer i Betragtning ved Affindelsen, ikke Dyrtdistilløget efter § 34.

I Ændringsforslaget under Nr. 15 er §§ 16, 19 og 20 sammenfattet i een samlet Paragraf.

Til de i øvrigt foreslaaede *reelle* Ændringer bemærkes:

Ændringsforslaget under Nr. 1 tilsigter at fastslaa, at Tidsbestemmelsen „før 15. Juni 1920“ kun gælder den først anførte Kategori — „Personer, der er dræbt eller dødeligt saaret ved Udøvelsen af tysk Værnepligtstjeneste“ —, derimod ikke dem, der senere er afgaaet ved Døden som Følge af en ved saadan Tjeneste paadraget Sygdom eller Beskadigelse.

Ændringsforslaget under Nr. 2 tilsikrer de i øvrigt faatallige Invalider, der har erhvervet dansk Indfødsret ved Lov *uden at være født i Riget* — det gælder saaledes enkelte Invalider og Enker, der er født i den tidligere 2den slesvigske Afstemningszone —, Ret til fortsat at oppebære den dem efter Lov Nr. 740 af 1. December 1920 § 1 tillagte Forsørgelse. Udval-

get finder, at det er rimeligt og billigt, at der ogsaa fremtidig aabnes Mulighed for, at saadanne Invalider eller Enker kan oppebære Forsørgelse, naar Betingelserne for Erhvervelse af Indfødsret i øvrigt skønnes at være til Stede.

Ændringsforslagene under Nr. 12 og 21 fastslaar, at Bestemmelsen tager Sigte paa al Militærtjeneste under Krigsforhold, herunder f. Eks. ogsaa Tjeneste i Garnisoner.

Ændringsforslagene under Nr. 24 og 25 imødekommer de Ønsker, der er fremsat af „Foreningen af sønderjydske Krigsinvalider og Faldnes Efterladte“, ved at tillægge det første Barn en større aarlig Forsørgelse end hvert efterfølgende Barn.

Ændringsforslaget under Nr. 29 tilsigter i Overensstemmelse med Lovforslagets Tendens at skabe en fast Regel for Fastsættelsen af den Affindelsessum, der tilstaas en Krigsenke ved Indgaaelse af nyt Ægteskab. Trangsbestemmelsen foreslaas her som andetsteds slettet.

Ændringsforslaget under Nr. 31 er stillet under Hensyn til den af Rigsdagen for nylig vedtagne Lov om Æresoprejsning uden Bevilling.

Ændringsforslaget under Nr. 35 tillægger Invalideraadet den endelige Afgørelse i de i § 17 omhandlede Tilfælde, hvor Retten til Invalidforsørgelse helt eller delvis kan forbyrdes.

Ændringsforslaget under Nr. 36 opretholder den nugældende 3 Maaneders Frist for Indbringelsen af Invalidenævnets Afgørelse vedrørende Fastsættelse og Nægtelse af Forsørgelser m. m. for Invalideraadet.

Under Ændringsforslag Nr. 41 foreslaar Udvalget at indsætte en ny Paragraf, gaaende ud paa, at Enker og Børn efter tidligere værnepligtige Officerer og saadanne Enker, der paa Grund af den afdøde Ægtefælles Erhvervsindtægt efter de hidtil gældende Regler har oppebaaret et særligt Forsørgelsestillæg, vedblivende skal kunne oppebære samme. Man anser en saadan Bestemmelse for paakrævet under Hensyn til, at de paagældende Enker gen-